

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Junii. Omne tempus nobis impensum; à nobis exigetur, qualiter sit expensum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius.
se pra-
a vivere
migran-
udicabi-
otes ha-
vita, no-
ibi sit ad
semper,
em, tan-
dies, &
nnibus,
ale ami-
ubi non
mibus;
equis, &
errine-
tudinis,
gemitus,
emor, in
, quibus
impeltas
on benè
iquanto
enè mo-
er viva-
gerente;
numia
fortitu-
nt cives
, deque
iam mi-
amini!

Junius.

Tessera.

503

miramini? ego verò vos mirari video. Consideratis enim erumnis, ac periculis, cum quibus vivimus; Et securitate, ac quiete, cum qua morimur; majore, dico, fortitudine opus esse ad vivendum, quam audaciā, ad moriendum. Verum est, minus mali est mors honesta, quam vita ærumnosa: sed Christiano, mors erit secura, si juxta leges Christi, vita fuerit honesta: ut talis sit vita, qualem optabis fuisse, dum desines vivere, jurabit illud sàpè expendere:

Quid caro? vilis humus: quid carnis gloria? fumus.

30. DIES JUNII.

Omne tempus nobis impensum; à nobis exigetur, qualiter sit expensum. *S. Bern.*
discept. 208.

Temporis I. **J**unii jam nobis elapsi tempus impendimus; quomodo expenderimus, à nobis olim, coramsuenda. premi Judicis tribunal exigitur. Si præteriti mensis, malè; saltem ut futuri tempus, magno cum quæstu salutis, hoc est, benè impendamus, Aeternitatis immensum tempus, ad quod tacitis annis devolvimus, animo expendamus. Teste Boëtio, (4) *Aeternitas est vita interminabilis tota simul, & perfecta possessio.* Quæ licet Deo potissimum congruat; convenit tamen & beatis Deo fruentibus: illi enim possident vitam, bonis omnibus cumulatissimam, perfectam, integrum, & nunquam desitaram. Nulla est enim fruendi boni forma præstantior, quam plena (a) *L. 5. prof. 6.* *Ii 4*

plena

plena possessio, ut quæ pleno imprimis dominii jure fulciatur; quæ verò habentur seu commodata, seu deposita, non sunt satis expediti usus, planeque liberi: deinde nec rerum fruendarum inter capedine, nec facultatum fruentium pugnantibus inter se munebus, angustiisque dividitur; sed tota simul est; cum è contrario, gaudere caducis nemo potest, ac ne pluribus quidem, nisi ea dispenset apta successio; & sic admoveat sensibus, ut possit ab iis percipi, nec sensus unius interturbetur ab alio.

II. Deinde, eadem est *perfecta*, tum quod tranquille, vereque secura, tum quod beatissimis obsecro bonorum diversitas, longinquitas, celsitas; quoniam in illa totus se animus infundat, totumque illam animum se penetrant: ac suæ illum jucunditati, quantum quantus est, penitus asserant. O Beatitudinem! quæ tota, quantumvis immensa; quæ simul, tametsi aliena; quæ perfectè, plenè, ac intimè, licet varia, multiplex, & effusa possideatur. O nostra, in his vita bonis, angusta, brevia, pannosa gaudia; secumque non raro, sapientis nobiscum pugnantia! Unde etiam scriptus Plotinus, (a) *Æternitatem, vitam esse plenam, assimilatam;* nullâ, scilicet, animæ, sensuum, ac vita parte liquidissimis suis voluptatibus vacuâ vel egente: nullâ facultate alterius occupationem, & gaudia intercipiente. Reorum verò, quos Dei justitia æternis addixit suppliciis, his in oppositum, heu! nimium similes, & lachrymabiles, quâ mente spectabimus? sic enim ii suis arctantur, pervadunturque suppliciis: illa se tota totis illorum corporibus, & animis, & sensibus intrudant; & ut ita dicam, possideantur nos soli.

(a) Ennead. 37.

Junius. *Tessera.* 505
solā injectione manūm, aut pecudum; sed omnium
virūm, & articulorū immersione coactā, ineluct-
bili, sempiternā.
III. Addo, & plena, & simul tota, ob cruciatum
omnium concursum, nec sibi obstantum, nec tor-
quendi atrocitate obtundentum sui sensum, nec
partis unius dolore, tormentum alterius consopien-
tium; nec enim spiritus, quibus utitur attentus, & ab-
sorptus flammis, sentit mitius flamas, quibus carnes
liquantur: nec famem, & sitim amaror, nec visorum
horror, aurum metus attonitos, nec sensus cuius-
quam, aut partis dolorem, dolor alterius distrahit,
aut retundit: suis, tota præsens tormentis omnibus
anima non potest non adesse. Deus immortalis! Sa-
xum excavat aquæ gutta; quadraginta dierum plu-
via, orbem mergit; quid, cùm ignem, sulphur, tem-
pestates æterno impetu in miseram animam, ira Ju-
dicis vibrabit? Hæc dum legis, necdum qui jaces,
surgis? qui dormis, evigilas? qui torpes, exilis? qui fe-
riaris, laboras? ut infaustam æternitatem declines to-
tam; ut hoc vitæ momentum bene impendas, ani-
mum inclina. Cuidam quærenti à Biante, quid diffi-
cillimum esset mensuratu? Nihil, inquit, rerum om-
nium esse, quod tam accuratam desiderat, quam tem-
pus, in metiendo diligentiam. Adeò quippè exactè
metiendum tempus, ut neque rationi quidquam ad
benè agendum desit, neque libidini quicquam ad
malè agendum supersit. Cogita vitam esse viam; vi-
ta tempus esse cursum ad metam. Hisce omnibus
Poëta hoc lemma inscribit:

Per quasvis horas, ad metam volvitur etas.

Li 5

I. DIES